

Dél- Amerika

2023.január 30- február 3

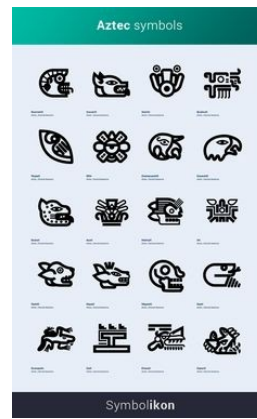
Projekt célja: A világ körüli utazás project célja, hogy megismerkedjünk a Föld bolygóval. Kontinensekre lebontva tartunk egy-egy project hetet, ahol az adott földrész sajátosságaival foglalkozunk. Megismerkedünk az ottani jellegzetességekkel, az állatokkal, időjárással, környezeti sajátosságokkal, a hely történelmével, az ott élő emberekkel.

Fejlesztési területek: Finommotorika, (tépés, ragasztás, vágás) egyensúlyérzék, nagymozgások, szerialitás, ritmusérzék, gondolkodás, képzelet, memória fejlesztése.

Játék	Munka jellegű tevékenység
<ul style="list-style-type: none"> • nagy inkamotívum díszítése az ablakon • gombfoci (Brazília) • próbáld a babzsákok a homlokodon tartani • 	<ul style="list-style-type: none"> • Önálló reggelizés (vajázó kés használata, kancsóból tea töltés) • Öltöző szekrények rendben tartása • Játékok elpakolása • Ágyazás, ruhák összehajtogatása • terítés az ebédhez • tortilla készítése
Verselés, mesélés	Rajzolás, festés, mintázás, kénimunka
<p>Vers: Mese: A kis tigris Találós kérdések</p>	<ul style="list-style-type: none"> • inka motívumok rajzolása filctollal • kaméleon készítése vízfestékből, papírtányérból vágással • kígyófüzés tésztából • papagájok gyártása

	•
Ének, zene, énekes játék, gyermektánc	Mozgás
<ul style="list-style-type: none"> • mozgás, tánc irányítottan, ütemre • Dzsungel könyve hallgatása • Gryllus: Jön a tigris 	<ul style="list-style-type: none"> • Trambulin, egyensúlyozó játékok használata a szabadjáték alatt. • Gyerek jóga • tigris járás • tigrisbukfenc • dzsungel torna 😊 •
Külső világ tevékeny megismerése	
<ul style="list-style-type: none"> • az őserdő élővilága • inka piramisok • sűrű, gyér különbség 	
Beszélgető kör	Nagycsoportosok feladata
<ul style="list-style-type: none"> • Ölelő kör • papagájjáték • ellentétes szavak keresése • melyik állatot támogom? • Tabujáték a számokkal (5, 10 tapsolunk) • Titkos nyelv (csak magánhangzók) • Te vagy a barátom játék! 	<ul style="list-style-type: none"> • Csabay Katalin: Lexi iskolás lesz feladatfüzet

Melléklet:

Tortilla recept:

<https://streetkitchen.hu/hust-hussal/>

[a hazi tortilla es fajitas keszites osszes titka/](#)

A kis tigris

A távoli őserdőben, ahol az állatok megbonthatatlan barátságban éltek, született egy kis tigris. Szülei régóta vártak rá, már sok éve éltek együtt, de kölykük nem született.

Ahogy a világra jött, anyja kedvesen megmosdatta, s rögtön észrevette, különleges kicsinye van. Szőre úgy csillogott, mint a gyémánt, ha rá süt a nap sugara. Sokat gondolkodtak, milyen nevet adjanak neki. Ezért összehívták a környéken élő állatokat, segítsenek elnevezni az újszülöttet.

Mindenki odasereglett, s nagy tanakodásba kezdtek.

- Legyen a neve Hógombóc! - javasolta a feketepárduc.

- Nem, nem, inkább Szörpamacs! - szólalt meg az elefánt.

Hosszú vita után a majom javaslatára Szikrának nevezték el.

Telt-múlt az idő, és kis barátunk szépen növekedett. Hamar és gyorsan tanult. A környék összes állatgyereke a pajtása volt, a kisegértől az elefántig mindenki szerette.

Történt egyszer, hogy - szokás szerint - elment a hegyoldalhoz bújócskázni a többiekkel. Annyira belemelegedtek a játszásba - amire addig még nem volt példa -, hogy teljesen megfeledkeztek az idő múlásáról.

Egyszer csak azt vették észre, hogy rájuk sötétedett. Nagyon megijedtek, hogyan fognak hazamenni.

- Ne féljetek - szedte össze a bátorságát Szikra -, majd én megyek elől, ti pedig gyertek utánam!

S a többiek kissé felbátorodva követni kezdték. Minden erejét össze kellett szednie, nehogy barátai megérezzék félelmét, hiszen fogalma sem volt róla, merre vezet az út hazafelé. Az éjszaka sötétje vette őket körül, az erdő hangjai kísértetiesnek tűntek.

Hosszú ideig gyalogoltak. Ahogy a hajnal első sugara feltűnt, Szikra hátranézett. Döbenten vette észre, hogy nincs mögötte senki. Nem tudta, mikor és hol vesztette el társait. Rövid töprengés után hangos kiáltásai hallatszottak a környéken.

- Gyertek elő! Hol vagytok!? Maki, Trombi, Kajlafülű! Hahó, hahó!

Válasz nem jött. Kis szünet után megpróbálta újra meg újra, eredménytelenül. Arra gondolt, visszamegy, hátha rájuk talál. Az ám, de teljesen rossz irányba indult el. Ahogy egyre világosabb lett, észrevette, hogy a táj szokatlan számára. Minden kihaltnak tűnt, még csak egy szúnyogot vagy egy árva legyet sem látott. A fák és a bokrok is egészen furcsák voltak. Levél sem mozdult, ág sem rezdült. Gondolta, odamegy egy bokorhoz, és megnézi közelebről. Ahogy odalépett, és megérintette a levelét, a levél abban a pillanatban eltűnt, mintha nem is létezett volna sohasem. Aztán egy fához lépett, azzal ugyanaz történt, mint a bokorral.

- Nahát - csodálkozott -, sok mindent megtanultam már, de ilyenről még nem hallottam. Talán ez egy elvarázsolt erdő?

Bizony, bizony jól gondolta, mert a Kampósorrú sárkány varázsolta el ezt a helyet.

Most minden bátorsága cserbenhagyta. Leült, és csendesen elkezdett sírdogálni. Kis idő elteltével egy halk, alig hallható hangocska szólalt meg mellette.

- Ne búsulj, kis tigris! Nincs olyan baj, amiből ne lenne kiút.

Mancsai közül felemelte fejét, s körülnézett, de nem látott senkit.

- Nincs elég bajom, már képzelődöm is? - kérdezte hangosan magától.

- Dehogyan képzelődsz, itt vagyok a lábad előtt, a kis szikla tetején.

Odanézett, s látta, hogy egy hangya gubbaszt a kövön.

- Hát te ki vagy, és hogy kerülsz ide, erre a kietlen vidékre?

- Apróapó vagyok, ennek az erdőnek a legöregebb hangyája. A gonosz Kampósorrú sárkány elvarázsolta az egész környéket bosszúból, mert a növények és állatok nem akarták őt szolgálni.

- De hát, te ezt hogy élted túl? - kérdezte csodálkozva Szikra.

- Úgy, hogy épp a szomszéd erdőben voltam látogatóban nagyapámnál. Mire visszaérkeztem, már csak ez a szomorú táj várt rám.

- Jó, jó, de most mitévők legyünk? Segíthetnék megtörni a gonosz varázslatot? - majd halkán hozzátette: - Azon is gondolkodom, hogyan juthatnék haza.

Megint elkezdett pityeregni.

- Ne itasd újra az egereket! - szólalt meg a hangya szelíd hangon. - Azt még nem tudom, miképpen tudsz hazamenni, de azt tudom, kihez kell fordulnod, akinek nagyobb hatalma van Kampósorrúnál. Rád vártam, mert oda én egyedül eljutni nem tudok. Kicsi lábaim elkopnának, mire odaérnék.

- Mondd, hová vigyelek? - kérdezte még szíjogva Szikra.

- Felmászunk az erdő mellett lévő gyémánthegyre, ahol találunk egy égisz érő almafát, aminek a legtetején lakik az aranyszőrű párduc, akit Bölcsmancsnak hívnak. Ő tud nekünk segíteni.

- Rendben van. Induljunk rögtön!

Apróapó felmászott a kis tigris feje búbjára, s megmutatta a helyes útirányt, merre kell menni. Hét nap, hét éjszaka gyalogoltak megállás nélkül, míg odaértek a hegy aljához.

A hegyoldal nagyon meredek volt, de sikerült felmászniuk, s megpihentek az égig érő almafa árnyékában.

- Jaj, de elfáradtam! - sóhajtott Apróapó.

- Hát ez, hogy lehet? Te csak a fejemen csücsültél - csodálkozott Szikra.

- Tudod te, milyen komoly munka a bundádba kapaszkodni? Hú, még a víz is folyik rólam!

Ahogy erejük kezdett visszatérni, megkerülték a fa törzsét, s észrevették, hogy van egy kis ajtó rajta. Óvatosan kinyitották. Egy kötélén függő kosarat láttak bent.

- Meg vagyunk mentve! - kiáltott fel Szikra. - Nem kell fára másznunk, ez biztosan a legfelső áigig visz.

- Hajaj, de én nem merek beszállni! Majd itt megvárlak - sóhajtott a hangya -, járj szerencsével, kedves barátom!

Mit volt mit tenni, egyedül folytatta az útját a kis tigris. Beszállt a kosárba, és lassan húzta magát felfelé. Hosszú idő telt el, míg felért. Az ajtó kinyílt. Ragyogó napsütés fogadta. A felhők jóval a lába alatt úsztak az égen. A fa levelei, akárcsak a smaragd, úgy tündököltek körülötte. Pár lépésnyire meglátott egy bájos kis házikót. Gondolta, jó helyen jár. Óvatosan odalépett az ajtóhoz. Illedelmesen bekopogtatott rajta. Az halk nyikorgással kinyílt, s ott állt előtte az aranyszőrű párduc.

- Szervusz, Bölcsmancs - köszönt.

- Gyere beljebb, mondd el, mi járatban vagy itt, ahol a madár sem jár?

Szikra elmesélte, mi történt vele, hogy került az elvarázsolt erdőbe, és hogyan ismerkedett meg az öreg hangyával. Tőle tudta meg, Bölcsmancs majd segíteni fog, hogy megtörhesse a gonosz varázslatot az erdő felett.

- Mindent megteszek, ami tőlem telik. Addig is maradj nálam, kérlek, segíts a házimunkában, amíg megfejttem a titkot! Így jóval több időm lesz a gondolkodásra.

Szíves örömet maradt Szikra. Főzött, mosott, takarított, fát vágott. Az aranyszörű párdúc fellapozta az összes tudományos könyvét. Sokat ült, és gondolkodott párnás karosszékében.

- Megvan, megvan! - kiáltotta örömmel.

Rögtön szaladt a kis tigrishez, hogy elújságolja, rájött a titok nyitjára.

- Arra az eredményre jutottam, hogy készíteni kell varázsfőzetet, amibe békaszemet, kígyófarkat, patkányfület kell belefőzni. Szerencsére, minden szükséges dolog van a kamrámban. Amikor megfőtt, ki kell szárítani. Olyan por lesz belőle, mint a közönséges homok. Ezt egy jól zárható tasakba tesszük, hogy el tudd vinni magaddal. Amikor éjjel tizenkettőt üt az óra, a sárkány kampós orrát be kell szórnod vele. Tedd ezt egymás után három éjszaka. Ügyelj arra, hogy egyenletesen lepje be a por, s vigyáznod kell, hogy minden alkalommal szám szerint ugyanannyi homokszem kerüljön rá! Ezzel megtörik a sárkány bűvös ereje, mert ezt az orrában hordja. Az elvarázsolt erdő újra feléled, és hazaköltözhet minden állat.

- Nem is tudom, hogy köszönjem meg, Bölcsmancs - szólt hálásan Szikra.

- Semmiség, örülök, hogy segíthettem neked.

- Ó, jaj, de mondd, merre lakik a Kampósorrú? Hiszen még azt sem tudom, hol találok.

- A Feketevas hegy gyomrában van a palotája. Adok neked ajándékba egy csodaszőnyeget. Csak annyit kell mondanod: "Édes szőnyeg, repíts engem!" - és máris oda visz, ahová el akarsz jutni.

Szikra nagyon örült. Rögtön az jutott eszébe, ha a sárkánnyal végzett, így könnyen haza tud jutni.

Bementek a konyhába, és elkészítették a főzetet, majd kiszárították, apróra őrölték, és kis tasakba tették, aztán búcsút vettek egymástól.

Szikra ráült a varázsszőnyegre. Első úticélja az almafa alja volt. Arra gondolt, legelőször felveszi Apróapót. Egy szempillantás alatt odaért, de a hangyának hűlt helyét találta.

- Vajon mi történt vele? Merre van? - tépelődött magában.

Mit volt mit tennie, továbbindult, hogy legyőzze a sárkányt. Szőnyege Kampósorrú palotájának a hátsó falánál állt meg a következő másodpercben. Amerre nézett, mindenütt sötétség és félhomály volt. Még a mancsáig is alig látott.

Hamarosan rátalált egy titkos ajtóra, ami a palotába nyílt. Most aztán igazán hasznát vette annak, amit a szüleitől megtanult.

A folyosók ridegek és félelmetesek voltak. Alig tudta visszatartani, hogy fogai ne koccanjanak össze a félelemtől. No, de a cél, amit maga elé tűzött, erőt adott neki, amire igencsak szüksége volt.

Szerencsére hamar rátalált egy szobára, ahol a fő helyet egy óriási ág foglalta el. Biztos volt abban, hogy itt alszik a sárkány. Bebújt az ág alá, és türelmesen várt.

Egyszer csak nagy dérrrel-dúrral hazaérkezett Kampósorrú. Az egész palota beleremegett. Szuszogás, nyányogás hallatszott.

Hirtelen kivágódott az ajtó, és berontott a ház gazdája.

- Én leszek a világ ura! - bömbölte.

Ebből nem eszel! Majd én teszek róla! - gondolta Szikra.

A sárkány lefeküdt aludni, és olyan erősen elkezdett horkolni, hogy az ág is recsegett alatta.

Lassan bár, de eljött az éjféli. Most aztán kamatoztathatta különleges tudását a kis tigris. Ránéztéből azonnal háromfelé osztotta a homokszemeket úgy, hogy mindegyik kupac szám szerint ugyanannyi lett. Megfogta az egyiket, és egyenletesen rászórta a sárkány orrára.

- Mi a fene történt velem? - szólalt meg reggel Kampósorrú. - Mintha erőtlenebbnek érezném magam.

Ki is ment az udvarra, elkezdett tornázni, és a varázslatait próbálgatni. Igaz, különösebb eredményre nem jutott.

Az elkövetkező két éjszaka is sikerült a kis tigrisnek rászórnia a port, s harmadnapra teljesen eltűnt a sárkány varázsereje. Akkor előbújt Szikra a rejtekhelyéről, és kihívta Kampósorrút párviadalra. Hamar sikerült legyőznie,

mert csak annyi erő volt benne, mint egy beteg libában. Ahogy kimúlt, elpárolgott, mint gőz a fazékból.

A táj azonnal megváltozott. Felragyogott a nap. Többé nem volt sötét és félhomály. Még a palota is újjáéledt, a folyosók és a szobák is barátságossá váltak.

Szikra most már nyugodtan körülnézhetett mindenütt. Amikor a konyhába ért, alig hallható, szomorú hangocskára lett figyelmes. A hang egy gyufásdobozból jött. Kinyitotta, és barátját, Apróapót találta benne.

- Jaj, de jó, hogy itt vagy! - nézett fel rá az öreg hangya.

- Mondd, hogy kerülsz ide? - kérdezte Szikra.

- Amikor te elindultál a kosárral az égig érő fa teteje felé, nemsokára elrabolt a sárkány, és ide zárt engem. Azt mondta, örök rabságra ítél. Azóta itt sínylődtem és aggódtam, mit hoz a holnap.

- Minden rendben van, a Kampósorrút elpusztítottam, már nincs mitől félned - nyugtatta meg Szikra.

Nagy kő esett le Apróapó szívéről, és megkönnyebbülten sóhajtott fel.

- Köszönöm neked, Szikra! - hálálkodott a hangya, és örömeiben néhány könnycsepp gördült le a szeme sarkából.

- Ne vesztegessük az időt, induljunk azonnal! - sürgette a tigris.

Ismét felmászott Szikra fejére.

A palotakertben meglepetés várta őket. Ott toporgott Maki, Trombi, Kajlafülű és a többi barátja. Volt nagy öröm és ujjongás, hogy újra találkoztak. Megfogadták, hogy a hazafelé vezető úton sokkal jobban vigyáznak egymásra.

- Engem előbb vigyetek haza! - kérte a hangya.

- Persze, ez természetes - mondta Szikra -, én is kíváncsi vagyok, mi történt az erdőddel.

Örömben felpattantak a varázsszőnyegre. Pillanatok alatt odaértek az elvarázsolt erdőbe. A növények újra életre keltek, az állatok visszatértek lakhelyükre. Az öreg hangyától elbúcsúztak, a szőnyeget neki adták ajándékba, s indultak tovább. Mentek-mendegéltek, egyszer csak azt vették észre, hogy

ismerős vidéken járnak. Hamarosan a hegyoldalhoz értek, ahol annak idején bújócskáztak. Innét már csak egy röpke pillanatnak tűnt, amíg otthonukhoz érkeztek.

Szikra belépett a házukba. Anyja és apja, ahogy meglátta a kölykét, a boldogságtól majdnem táncra perdült. Kimentek együtt a tisztásra. Ott víg lakomához készülődött az egész állatsereg, ami még ma is tart, ha arra jártok, titeket is szívesen vendégül látnak.

Olyan vagyok, mint egy
macska,
csak hogy félelmetes fajta.
Bundám csíkos, fogam
hegyes,
harapásom rettenetes.
(tigris)

Ez az állat mókás nagyon,
Csimpaszkodik a rácsokon.
Himbálódzik, onnan néz
szét,
Mellén cipeli a kölykét.
(majom)

Fáról fára ugrál,
kedvence a banán.
Kihez is hasonlít?
Talán rád?
(majom)

Egyet sem lép az esztendőben,
Hason kúszva megy előre,
A kisebbek harapósak,
A nagyok rád csavarodnak. (kígyó)

Tollazatom színes, pompás,
megismétlem a mondókád. (papagáj)